

to knjigo pazljivo prečita, razvidno pa je najbolj iz tega, da je trebalo vseletnega čiščenja in premišljevanja, predno je bil rokopis za tisek prirejen. Pa kakor je bila težavna in ostra naloga, vendar je izvrstno rešena in v resnici se sme ponašati s tem delom slovenska literatura. Gotovo pa bode tudi dobrodošlo vsem prijateljem telovadja in najbolj ustrezalo učiteljem ljudskih šol. Za praktično rabo priporoča se knjižica še posebno zaradi tega, ker ima pridjanih 50 prav ličnih podob v kamnotisku, s katerimi so nekatere vaje zaradi boljšega in lažjega razumljenja razjasnjene. Vnanja oblika je prav lepa in okusna, cena pa po vsem tem gotovo prav nizka. En iztis velja 40 kr. Dobiva se knjiga v Ljubljani pri g. Ed. Hohnu, bukvarju na starem trgu in pri čitalničinem strežaji Tomažiču. Kdor si hoče naročiti kaj več iztisov skupaj, obrne se tudi lahko naravnost na odbor sokolov. Želeti je, da bi se ta knjiga razširila kar največ mogoče med ljudstvom in posebno med ukažejno mladino. Rojaci! sezite po njej!

Odbor Sokolov prosi, da bi vsa slavna vredništva slovenskih časopisov posnela to naznanilo in gorko priporočala „nauk o telovadbi.“

Národne stvari.

Tabor v Šempasu

dne 18. oktobra.

Tabore, narodne tabore napravite po celi Sloveniji in glasno povejte svetu, ki še zdaj noče verovati, da je vam zares in živo mar za narodnost našo in za narodne pravice. Izrecite pod milim nebom, da hočete ostaniti Slovenci, in da hočete narodno napredovati v vsem, kar je dobro in lepo! To nam priporočajo dan za dnevom naši časopisi in rodoljubi.

Ker so naši bratje, štajarski Slovenci, že dva tabora imeli, in se jih je v Ljutomeru 7000 in v Žavcu 15.000 zbralo, sklenili so nekateri Slovenci goriške grofije, sklicati tudi Vas v slovenski tabor na Goriškem. V ta namen je 7. septembra t. l. lepa množica županov in podžupanov izvolila v Gorici odbor 25 domoljubov, da napravijo tabor v Šempasu pri Špacapanu. — 14. septembra pa je ta odbor odločil, da ima tabor biti 18. oktobra t. l. ter začeti se ob 2. popoldan, in ta odbor Vam predlaga v pretresovanje z ozirom na sklepe poprejšnje seje 7. septembra te točke:

Tabor zahteva: 1. Naj se zedinijo vsi Slovenci v eno kronovino z enim samim deželnim zborom. 2. a) V vseh šolah na Slovenskem naj se podučuje v slovenskem jeziku, in to naj se precej začne ali saj v enem letu; b) v Ljubljani naj se ustanovi visoka pravna šola. 3. Naj se uraduje na Slovenskem po vseh uradnih slovenski in to brez odloga. 4. V ta namen naj se podelé javne službe le domačinom, katerih je veliko število tudi zunaj slovenskih krajev. Tabor želi: 5. Naj se uraduje v škofijskih in sploh cerkvenih uradih po slovenski. 6. Naj se napravijo nekatere glavne šole na slovenskem Goriškem, in naj se jim pridruži najpotrebniši poduk v kmetijstvu.

Slovenci!

Vsa ta vprašanja so preimenitna in sveta dolžnost nam je, potezati se za narodnost našo, za napredek v omiki, za svobodo in edinost, kajti drugače ne moremo našega naroda oteti velikih nevarnosti ali celó propada.

Zberite se tedaj v prav obilnem številu, in kar Vas je gospodarjev ne predaleč bivajočih od Šempasa, pridite vsi, nobeden naj ne ostane domá; tù gré namreč za našo čast in prihodnjo srečo. Priljudno pa nujno

vabimo tudi vse Slovence na Goriškem in druge mile nam brate bivajoče po vsi Sloveniji k narodnemu shodu na Primorskem.

Ob enem pa prosimo Vas rodoljube vsacega stanú, podpirajte nas na vso moč, da bode tabor lep, reden in vreden dokaz našega moštva!

Bog živi Slovenijo!

Dr. Abram Jožef, dež. poslanec; Čerin France, župan v Cirknem; Doljak Matija, župan v Solkanu; Gruden Jožef, župan v Nabrežini; Jeglič Andrej, dež. računar; Kacafura Miha, župan v Tominu; Kerševani France, župan v Dornbergu; Klavžar Ernest, deželni uradnik, Kocijančič Andrej, župan v Podgori; Kovačič France, župan pri sv. Luciji; Kumar France, župan v Šempasu; dr. Lavrič Karol, odvetnik v Ajdovščini; Licen Ivan, posestnik v Rihenbergu; Mužič Jožef, župan v Šmartnem; Nabrgoj Ivan, dež. poslanec in posestnik na Proseku; Nanut Jožef, župan v Št. Andrežu; Rustja Anton, župan v Skrilah; Stanič Valentin, starešina v Batah; dr. Tonkli Jožef, dež. poslanec in odvetnik v Gorici; Trampuš Jožef, župan v Kostanjevici; Valentinčič Jožef, podžupan v Plaveh; dr. Žigon, dež. poslanec in posestnik v Kviškem; Živic Jožef, predsednik čitalnice v Skopem; Žnidarčič Andrej, vikar na Ponikvah; Zucchini Fr., župan v Medani.

Našim!

Vse polno spet je zapeljivcev,
Nikar za njimi ne hodite!
Vse polno spet je goljufivcev,
Besedam njih ne verjemite!

Ne verjemite jim, — laži so,
Kar vam njih govorica pravi:
Človeške to naloge niso,
Ta pot ne pelje k česti, k slavi.

Ozrite se okolj: koliko
Je dela še za vas ostalo!
Poglejte! polje je veliko,
Delavcev pa na njem le malo.

Ne pešajte na strmej cesti,
Ne bojte se nikar trpljenja,
„Ostanite do smrti zvesti,
In dal vam krono bom življenja!“

Ozir po svetu.

* Francozko cesarstvo je štelo sredi letošnjega leta 30 milijonov in 67.074 duš, med katerimi je bilo 19 milijonov in 14.109 moških. Med 325.000 mladimi ljudmi, vojaščini podvrženimi, je 18.000 taci, ki so le za bobnarje dosti veliki, 30.500 na prsih ali sicer preslabih, 16.000 šepastih, 9100 grbcev (puklastih), 6900 slepih in gluhih, 960 jecljavcev, 4100 brez zob, 2500 garjevih, 5200 krofastih in škrofnastih, 2100 bedastih; — v vsem 109.000 mladenčev, za vojaščino nepriljubljenih. — Posebnega pomina pa je vendar to, da francozki narod, kateri se sam s tem ponaša, da je najbolj omikan in da zastavo civilizacije po svetu nosi, ima tako malo ljudi, ki znajo brati in pisati. 1866. leta je med onimi možkimi, ki so v zakon stopili, jih 28 med sto, in med ženskimi jih 41 med sto, ni znalo ne brati ne pisati.

Tako beremo v 3. snop. 14. vezka „Globus-a“. In vendar nemški kulturonošci le po našem narodu udrihajo, da ne zná ne brati ne pisati!

* Na Angleškem se je v preteklih 10 letih število ubozih ljudi zeló pomnožilo. Prav pravih be-